

Ліси зцілюють тіло, а книга – душу

БІБЛІОТЕРАПЕВТ

СПЕЦВИПУСК № 03 (21) 2024

Видається з 1 жовтня 2014 року

Сайт Наукової бібліотеки libr.knmu.edu.ua

Архів «Бібліотерапевта» <http://repo.knmu.edu.ua/bibliotherapevt>

ЗМІСТ

МЕДИЧНІ БУДНІ

Блоги студентів-медиків

К. Тімченко.....С. 4

Мої враження про той самий КРОК-1

А. Власенко.....С. 6

ПОДОРОЖНИК

Вихідні у Львові

Р. Масленникова, І. МасленниковС. 8

Чаруючі краєвиди Києва

Н. МихайловаС. 10

ФОТОПОГЛЯД

Мій осінній вечір

А. Крапива.....С. 13

НАТХНЕННЯ

Звернення до осені

К. Тімченко.....С. 15

Діамантовий живопис

Я. Стратонова.....С. 17

Примхлива осінь

І. МедведєвС. 18

Мрія

Д. Каріна.....С. 18

Можливо

В. Бутко.....С. 19

Силует у стіні дощу, Цвіте троянда

А. ШтондаС. 19

Якщо в тебе немає нічого, Втрачені обличчя

А. ШтондаС. 20

МЕДИЧНІ БУДНІ

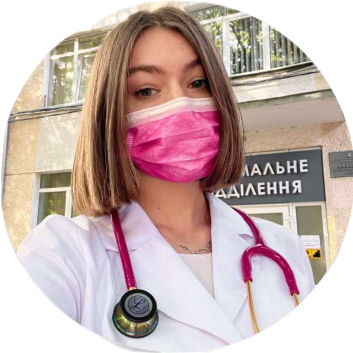

БЛОГИ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Медичний працівник – це людина, яка віддано присвячує себе порятунку життя та відновленню здоров'я пацієнтів. Бути студентом-медиком – це бути початківцем на тернистому шляху до неймовірно важливої справи, яка неодмінно має стати покликанням. Дуже важливо на цьому шляху мати людей, з якими можна обговорити всі проблеми, труднощі, дізнатись про досвід, знайти підтримку та віру, допомогу та мотивацію. Таких людей ми зустрічаємо в університеті. Часто такі колеги залишаються відданими та надійними друзями на все життя.

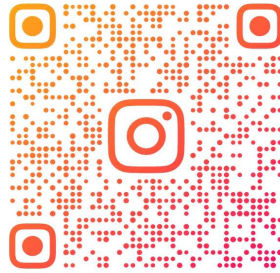
В умовах дистанційного навчання спілкування частково обмежено, бо з одногрупниками ви бачитесь лише в Google Meet та Zoom, спілкуєтесь в чатах Telegram. Джерелом мотивації, підтримки та відповідей на запитання можуть стати блоги студентів-медиків та лікарів, і я б хочу познайомити вас з найбільш популярними серед них.

@Mnkchr_

@mnkchr_

Блог Мальвіни Качур, студентки 4 курсу Буковинського державного медичного університету, налічує 11,4 тисяч підписників. Дівчина розповідає про свій шлях в медичному університеті, починаючи від підготовки до ЗНО в 2021, до складання КРОК в цьому році. Мріє стати дерматологом, тому розпочала навчання та практику в косметології. Окрім власного досвіду навчання, студентка ділиться подіями особистого життя.

@Khomynka

@khomyuka

Діана Хомин, студентка 6 курсу Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького. Сторінка Діани присвячена не лише медицині та навчанню, але й подорожам, хобі. Студентка кілька разів була на практиці у Німеччині, а у минулому році поєднувала навчання у двох університетах одночасно! Якщо вам цікаво почитати про цей досвід, то цей блог може стати вам у нагоді.

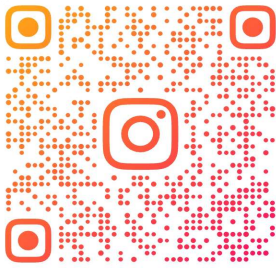
@ALISAFEDOTOVAAA

@alisafedotovaaa

Аліса Федотова навчається на 6 курсі Національного медичного університету імені О.О. Богомольця. Ще з 1 курсу вона почала вести блог про навчання та свій шлях у медицині. Також дівчина ділиться корисними порадами, методами запам'ятовування, матеріалами, допомагає трьохкурсникам підготуватись до складання іспиту КРОК-1.

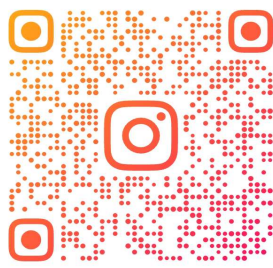

@ev_mig

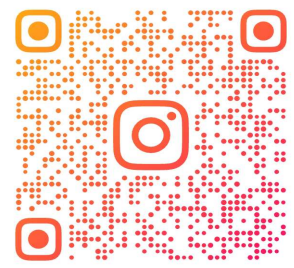
@EV_MIG

@yana.ahasan

@YANA.ALHASAN

@dr.kozerenko

@DR.KOZERENKO

Євгенія Мігріна, студентка 6 курсу спеціальності “Педіатрія” Національного медичного університету імені О.О. Богомольця. На цій сторінці ви знайдете багато фотографій з подорожей, цікавих місць як у Києві, так і за кордоном. Також блогерка ділиться відгуками на прочитані книжки різних жанрів. Звичайно, серед корисної інформації є й поради щодо навчального процесу. Крім цього, Євгенія відповідає на питання своїх підписників.

Яна Аль-Хасан навчається на 6 курсі Буковинського державного медичного університету. Її сторінка присвячена підготовці до КРОК-1. Ви зможете знайти багато постів з інформацією для швидкого запам'ятовування та поясненням важливих тем для іспиту. Також є фото з навчання та практик.

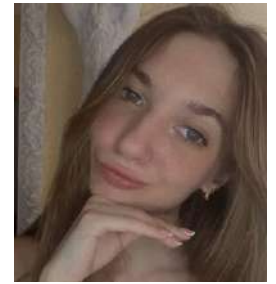
Козеренко Анастасія, лікар-інтерн акушер-гінеколог. Анастасія почала вести блог ще у студентські роки. Він вирізняється креативними постами та подачею матеріалу зрозумілою мовою. Ви зможете знайти як інформацію про поради та досвід навчання на кожному з курсів, так і пости з відповідями на питання, які часто турбують пацієнтів, наприклад “Що таке метеочутливість”, “Розлади харчової поведінки”, “Механізм дії кофеїну”, “Види головного болю” та багато іншого.

Медицина прекрасна у всіх проявах. Дуже цінним є те, що у цій професії є чудові й талановиті люди. Важливо, щоб студенти та лікарі ділились власним досвідом та порадами. Це не лише джерело мотивації, дисципліни та натхнення, але й можливість вдосконалення якості підготовки майбутніх поколінь медиків.

Сподіваюсь, що серед цього переліку медичних блогів ви зможете знайти цікаву й необхідну інформацію. А можливо, це надасть Вам впевненості та мотивації для ведення власного блогу, і в наступному випуску ми представимо саме Вашу сторінку! Нехай ця інформація буде для вас корисною!

<https://informnapalm.org/blog/suchasna-medytyna-v-ukraini-shcho-novoho/>

МОЇ ВРАЖЕННЯ ПРО ТОЙ САМИЙ КРОК-І

Від першого дня мого перебування на студентській лаві викладачі акцентували увагу на підготовці до екзамену після третього курсу, який мав оцінити знання з дев'яти фундаментальних дисциплін. Для нас, молодих та недосвідчених першокурсників, перспектива такого випробування спочатку викликала певну тривогу.

Ретельно до іспиту я почала готуватися за рік, адже розповіді старшокурсників про невдачі та перескладання навіювали страх. Чим ближче був день X, тим більше відчувала тривогу та нестачу часу. Здавалося, що матеріалу нескінченно багато, а я ніяк не

можу все охопити. Особливо гостро це відчувалося за два місяці до КРОКу.

Нарешті цей день настав, і хоча я трохи нервувала, загалом атмосфера була спокійною. Але коли я почала розв'язувати завдання, то зрозуміла, що не все так просто. Кожне третє питання ставило мене в глухий кут. Особливо важко давалася анатомія. Під час підготовки я відчувала себе впевненіше завдяки додатку, коли одразу після моєї відповіді з'являлися правильні варіанти. Але на іспиті не вистачало впевненості через такий формат підготовки. Виходячи, я відчувала суміш полегшення та розчару-

вання: я впоралася, але могла б написати краще.

Момент оприлюднення результатів був дуже напруженим. Я відчувала себе так, ніби земля пішла з-під ніг. Проте коли побачила результат, то зрозуміла, що всі мої страхи були безпідставними. Результат мене приємно здивував. Навіть анатомію, яка була моїм слабким місцем при підготовці, я написала на високий бал!

Хочу поділитися своїм досвідом з молодшими курсами: вірте в себе і свої сили! Якщо ви докладали зусиль протягом навчання, то все у вас обов'язково вийде!

https://mphu.edu.ua/new_2623.html

ПОДОРОЖНИК

**РИММА МАСЛЕНИКОВА,
4 МЕД. Ф-Т, 4 КУРС,
ІВАН МАСЛЕНИКОВ,
2 МЕД. Ф-Т, 5 КУРС**

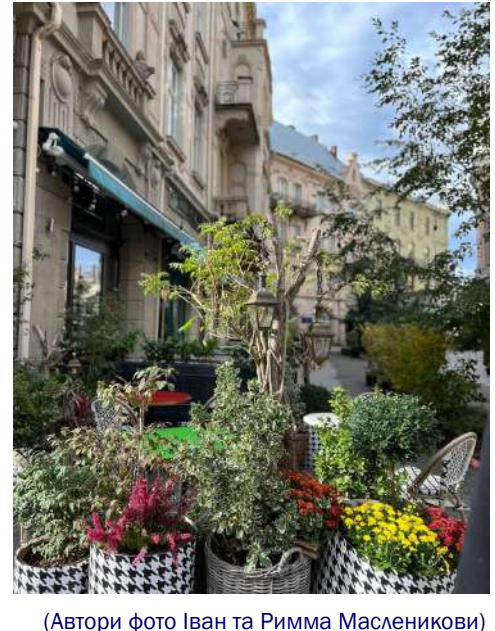

ВИХІДНІ У ЛЬВОВІ

Що ж, ті жовтневі вихідні у Львові видалися неймовірними та незабутніми. Це місто завжди вражає своєю особливою атмосферою, своєю культурною спадщиною, запашною кавою та «присмаком історії».

Нас вразив Львів своєю історичністю, вишуканістю та затишком вузьких вуличок. Площа Ринок, Ратуша, собори, храми, костел та багато іншого – це невід’ємна частинка нашої величезної спадщини. Майже в центрі ми побачили крам-

ничку «Крам» – дуже унікальний та творчий простір, де можна відчути дух Львова та його унікальну атмосферу, де можна знайти різноманітні цікаві предмети для дому, сувеніри, подарунки, а також аксесуари і декор з акцентом на ручну

(Автори фото Іван та Римма Масленикови)

Це один із найпопулярніших і найвідоміших музеїв під відкритим небом. Він є частиною Львівського музею народної архітектури та побуту, важливою культурною та туристичною локацією Львова. У межах

роботу та український дизайн. Унікальність кожного авторського сувеніру, посуду та декору вражає.

Не змогли пройти повз відділу кави та крем-меду. Горнятка та крафтові вироби ніби «повертають у минуле» своєю автентичністю.

Також дуже сподобався етно-парк «Шевченківський гай», який розташований неподалік від центру міста із західної сторони. Територія парку величезна, лісисті горбики не мають сильних спусків та підйомів.

музею можна побачити не тільки будівлі, а й предмети побуту, меблі, посуд, сільське начиння, а також традиційний одяг, вишиванки, ткацтво, гончарство та інші ремесла. Це дозволяє відчувати дух українського села різних етапів історії.

Місто Старого Лева – насправді історичне та національно-суспільне, яке зустріло харків'ян по-особливому гостинно. Випадково зустріли знайомих, завітали до кав'ярні. Вразив дуже ввічливий персонал, офіціанти кожного закладу «закликають» спробувати місцевої колоритної їжі, напоїв та придбати сувенір на згадку. У деяких місцях, краєм вуха чути інший акцент, діалект, який притаманний нашому східному регіону – і дійсно, це гріє душу.

(Автори фото Іван та Римма Масленикови)

(Автор фото Ірина Киричок)

ЧАРУЮЧІ КРАЄВИДИ КИЄВА

Перші світлини (фото 1, 2), якими я хочу поділитися, були зроблені в Національному музеї народної архітектури та побуту України під відкритим небом. Розташований він на південній околиці Києва, у Голосіївському районі, поблизу місцевості Пирогів. Ідея створення музею належить історично-краєзнавцю, академіку НАН України Петру

Троньку. Ці фото служать нагадуванням про те, що я мала можливість поринути в усі історико-етнографічні регіони України: Середню Наддніпрянщину, Полтавщину-Слобожанщину, Полісся, Поділля, Карпати, Південь України. Це однозначно цікавий досвід! У хатинках розміщені тематичні виставки ткацтва, гончарства, ікон, народного одягу, картин тощо. Охочі можуть ознайомитись із православними церквами та їх обрядами. На території музею розміщені діючі ковальні та кілька десятків різних млинів і вітряків. Періодично проводяться ярмарки та фестивалі, а для дітей працюють майстер-класи з гончарства, плетіння, вишивки, ткацтва, ковальства. Кожна фотографія відображає спокій та гармонію з природою, унікальний український колорит.

А деякі світлини (фото 3, 4) були зроблені на світанку в парку «Пуща-Водиця». В XI столітті, ця територія була князівськими угіддями для полювання, в 1981 р. було отримано статус селища міського типу, а з 2002 р. це вже частина міста Києва. Сюди варто

приїхати просто, щоб прогулятися, вдихнути свіже повітря й побачити чаруючу красу Пущі. Дивлячись на ці фото, згадую, як йшла мальовничими лісовими стежками, затишними вуличками та роздівлялась опале листя дерев, яке неспішно пересувала вода озера. Для мене це місце, де можна відпочити від викликів життя і повністю зануритися у возз'єднання з природою.

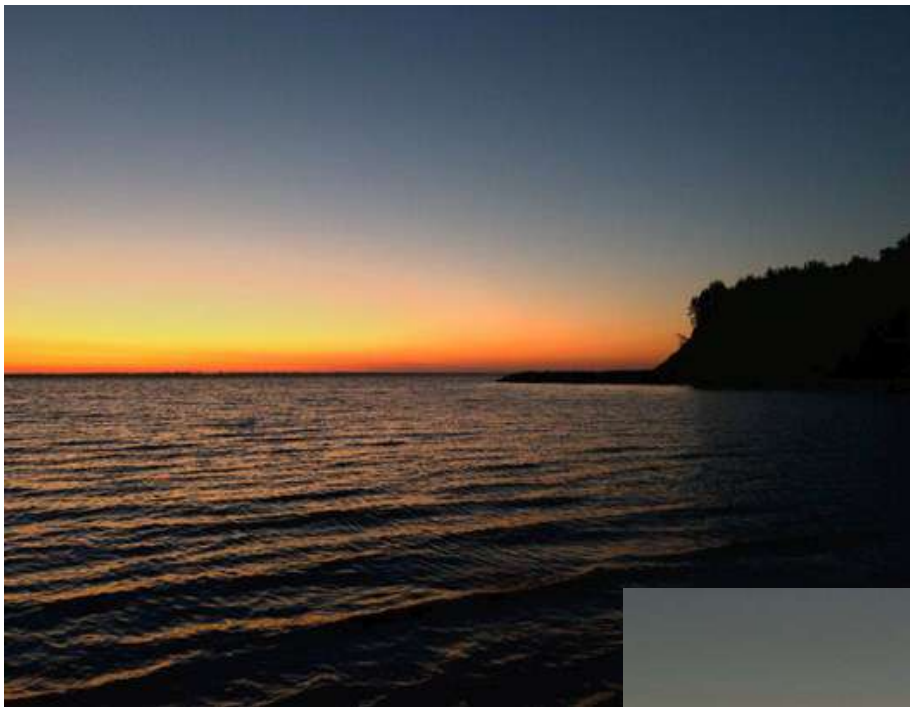
У часи Другої світової війни заповідник був передовою для Лютизького плацдарму. На початку листопада 1943 року через Пущу-Водицю радянські війська зайшли на київські вулиці. А на початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну в 2022 р. Пуща-Водиця стала одним з найбільш

постраждалих районів Києва. Це спричинено в першу чергу географічною віддаленістю від інших районів Києва і близькістю до Ірпеня та Гостомеля. Тут були зруйновані житлові будинки, санаторії, пожежна частина, пошкоджено рейки, якими в цей район ходив із центру трамвай. Це була унікальна історична трамвайна лінія, яка з'єднувала місто та лісопарк. Схожої такої немає в Україні. Частина шляху пролягала вздовж парку, а частина – в тунелі, який утворили дерева. Але головною проблемою залишаються заміновані ліси, тому перебувати там ще досі небезпечно.

Світанок над Дніпром вдалось зустріти на пляжі в селі Нові Петрівці. Поблизу місто-фортеця

Вишгород – давньоруський центр Середнього Подніпров'я та Межигір'я – духовна обитель запорізьких козаків. В той день це чудове небо та неймовірна природа надихали мене, тому зараз я з радістю переглядаю ці світлини, в душі стає тепліше. Наче все просто – вода і небо. Але щось в цьому є. Наче просто пляж, а з іншого боку потопуючі в зелені пагорби підступають до самого берега, а попереду хвилюється безкрайній Дніпро, і лише вдалині водні та небесні простори поділяє тоненька лінія горизонту.

(Автор світлин Ніколь Михайлова)

ФОТОПОГЛЯД

МІЙ ОСІННІЙ ВЕЧІР

Автор фото Анастасія Крапива

Осінній вечір, сповнений спокоєм, вологе повітря навколо і світло ліхтарів, що розсіюється крізь краплі дощу. Під ногами шелестить опале листя, яке вкриває доріжки, а невеликий дощ створює особливий настрій. Я завжди любила таку погоду, але лише тоді, коли можна залишитися вдома з чашкою гарячої кави або чаю, зануритися в книгу, слухати

музику чи дивитися улюблений серіал. Але сьогодні треба йти на прогулянку з собакою.

Мій пес радісно бігає, зовсім не переймається погодою, тягне повідець, ніби не помічаючи, як його шерсть намокає. Я йду слідом, тримаючи каву в руці, з навушниками у вухах, де лунають спокійні осінні мелодії. Світло від ліхтарів м'яко підсвічує дорогу попереду, створюючи плями на асфальті, а дощ лише додає особливого шарму вечору.

Десь неподалік чути звук крапель, які стікають з дахів, і легке воркання птахів, що готуються до сну. Я мимоволі усміхаюся, спостерігаючи, як мій пес з радістю стрибає в калюжі, розбризкуючи навколо воду. Ці миті нагадують, що життя складається з простих радощів, і навіть прогулянка під дощем може бути справжнім святом.

Цей осінній «вайб» проникає в кожну клітинку, і, хоч трохи прохолодно, але є щось неймовірно в таких вечорах. Це час для розду-

мів, мрій, і навіть прогулянка під дощем із собакою стає маленькою осінньою пригодою. Я уявляю, як вдома на мене чекає м'яка ковдра, ще одна чашка кави і, можливо, нова книга, яка вже давно лежить на столі. Але поки що я насолоджуюсь цією миттю, вбираючи в себе всі кольори, аромати та звуки осені, які так і манять зануритися в них глибше.

Автор фото Анастасія Крапива

НАТХНЕННЯ

КАТЕРИНА ТІМЧЕНКО,

2 МЕД Ф-Т, 4 КУРС

ЗВЕРНЕННЯ ДО ОСЕНІ

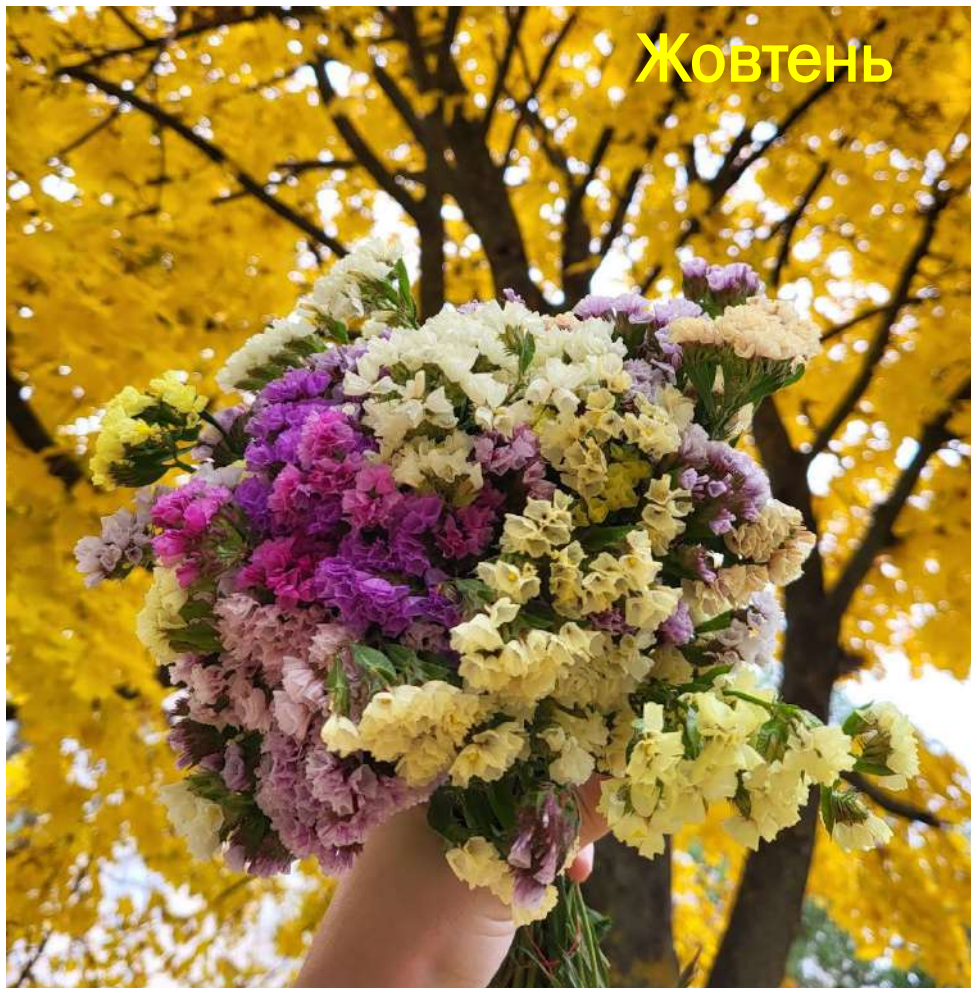
Привіт, осене! Давно не бачились. Цього року ти така особлива... Незвичайно тепла та барвисто гарна вже третій місяць. Ти завжди різна, мінлива та непередбачувана. Що цікавого ти приготувала? За тишні теплі вечори, випікання смачного печива та читання улюбленої книги... А ще, прогулянки з друзями та перегляд фільму з родиною. Нові знайомства, активне навчання та чудову погоду.

У вересні я побачила тебе ще зеленою та свіжою, ще з літнім теплом та ясным безхмарним небом. Ти дала час адаптуватись до прохолоди та стрімкого навчання. Ці дні запам'ятались активними прогулянками, поїздкою до рідних та новими знайомствами. Обмін спогадами та враженнями від літніх канікул. Кумедні фото, зйомки та цікаві історії. Початок спілкування у навчальній атмосфері з одногрупниками та викладачами.

Надалі ти ставала більш прохолодною, змінювалась та дорослішала, й запросила у свої обійми жовтень. Він був чудовим маляром, який пофарбував усе яскраво-жовтими барвами. Кожен погляд у вікно був красою для очей та натхненням на гарний день. Гуляючи вулицями міста, хотілось фотографувати все довкола та залишити частинку цих пейзажів у глибинах пам'яті як спогад про мрійливу осінь.

Жовтень

місяць завжди асоціювався з початком заліків та дощової погоди. Але скільки гарного є у нього! Прогулянки у такий період допомагають зануритись у думки, проаналізувати себе, надають бажання цінувати кожну мить. Вечори стають дедалі загадковішими, наповненими роздумами та мріями. Так приємно проводити їх за чашкою гарячого липового чаю.

Дякую тобі, осене, за всі приємні спогади, неймовірні моменти та затишні дні. Нехай наступного року ми зустрінемося з тобою у мирній країні, з новими планами та надіями!

Автор фото Катерина Тімченко

Барвисті квіти, букети хризантем, червоно-жовте листя наповнювали все навколо яскравим колоритом. Жовтень насичений святами та важливими подіями: День захисників і захисниць України, День працівників освіти, Міжнародний день лікаря, День української писемності та мови. Також популярним стало й свято Хелловін: заклади обирають цікаві декорації, влаштовуються тематичні зустрічі, вечірки. Наш університет також долучився до проведення таких заходів, зокрема квест від івент-сектору “Код Божевільного: Вірус із Глибин Часу” та фотосушку.

З кожним днем ти ставала більш мовчазною та мудрою. Тому на зміну веселому жовтню прийшов спокійний листопад. Він поступово прибирає золоті прикраси, даючи природі відпочити та бути собою. Для мене цей

Листопад

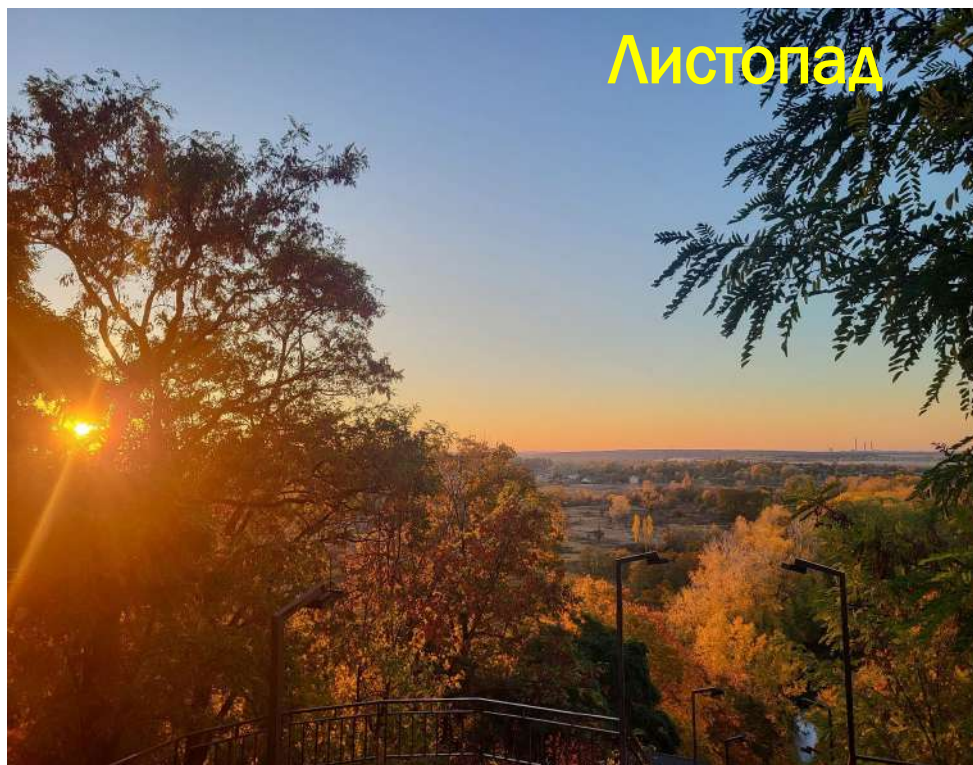

Фото Максименко С.В.

ДІАМАНТОВИЙ ЖИВОПИС

Діамантовий живопис (або *діамантова мозаїка*, *діамантова вишивка*) – це відносно новий вид рукоділля, який поєднує в собі елементи традиційної вишивки та сучасного декорування. Техніка цього мистецтва ґрунтується на викладенні акриловими камінчиками, «штучними діамантами», барвистих картин за схемою, нанесеною на полотно, що покрито клейовим шаром. Завдяки

великій кількості кольорів і відтінків картина набуває глибини. Це захоплюючий процес викладання зображення зі стразів, або дрібних акрилових "діамантів", які блищать і створюють ефект сяючої мозаїки.

Діамантова вишивка набула популярності серед людей різного віку завдяки своїй простоті та водночас можливості створювати ефектні і складні зображення.

Цей вид мистецтва надихнув і мене своєю неперевершеною красою, витонченістю та делікатністю виконання робіт. Регулярне заняття діамантовим живописом допомагає боротися зі стресом, покращує концентрацію та сприяє емоційному релаксу. Багато хто використовує його як метод арт-терапії, особливо в ситуаціях, коли необхідно відволіктися від повсякденних проблем.

Стратонова Ярослава
«Соняшники»

Стратонова Ярослава
«Морський захід сонця»

Стратонова Ярослава
«Маяк»

ІГОР МЕДВЕДІВ,
2 МЕД. Ф-Т, 4 КУРС

ДАРИНА КАРІНА (КАРА),
3 МЕД. Ф-Т, 6 КУРС

ПРИМХЛИВА ОСІНЬ

Знову осінь до нас завітала
І барви різні, кольорові принесла.
Сонце останнім променем заграє,
Коли на землю дощ осінній завіта.
Осінні квіти жовтим кольором засяють,
І багряне листя лежати буде на землі.
Птахи яскраво щебетати перестануть
Та відлетять у краї.
Здобутки осені чудові – зібрали майже врожаї.
Красуня-осінь золотава, немов мале дитя,
Ніяк не може все ж збагнути,
Що серце хоче ще тепла.
Краса її – сама чарівність.
Незвана все ж таки вона,
Та що поробиш, в строк вона приходить,
Ніколи і ні в кого не пита.
Буває теплий дощ на землю сипле,
А інколи і килим сніжний надува,
Буває лагідна й сувора,
Буває ніжна, мов дитя.
Бува розлючена, мов та стара чаклунка,
Що майже дожила своє життя.
У осені є сьома п'ятниця на тижні,
Вона й сама не зна, що хоче
Тому й злиться, що не може
Вступити раніше у свої права.
Та все одно години, дні та тижні
Її правління проминуть,
І змінить цю поважну пані
В сорочці білій дитяча радісна пора.
Тож поки не прийшла краса зимова,
Насолодіться осінню з повна,
І у душі залиште днів прекрасних спогад,
Який дарує та красуня – осінь золота.

МРІЯ

Колись мені наснилась мрія:
Що в світі всі закінчилися війни,
І стали ми всі сильні і єдині,
Та мова стала для усіх одна.

Мені наснилось, наче люди
Наповнилися святою добротою.
І більше розмовляють не як вовк до вовка,
А як одна людина – іншій: там любов.

Та сон мій расповсюджувався швидко –
Вже демократія потроху набуває сил,
Жлобів нема, і більш ніхто не краде,
Тому і люди там не бідствують давно.

Нема таких там, що не мають даху,
Там не знайти ні наркоманів, ні п'яниц.
Відсутні ті, кого ніхто не любить,
І в кожному живе незламна міць.

І це не все, мій сон не зупиняється, дивус:
Там ліки від болячок винайшли прості,
Миттєво рак лікують, хоч... ніхто вже не хворіє,
Давно вже знищили той самий страшний СНІД.

Колись мені наснилась мрія,
Що добре стало жити людям всім.
Але не хочу залишати це у мрії,
Я хочу все здійснити у житті.

Окремо можна працювати над собою,
Разом ми зможемо змінити все життя.
Я вірю, що такою стане Україна,
Я знаю, що та мрія це і є вона.

травень 2024

ВІКТОРІЯ БУТКО,
2 МЕД. Ф-Т, 5 КУРС

Автор фото: Барбашова Анастасія

АНДРІЙ ШТОНДА,
1 МЕД. Ф-Т, 1 КУРС

МОЖЛИВО

Можливо, ми стрінемось ще у житті.
Можливо, узимку або навесні.
Можливо, у дощ чи під спалахом сонця
Можливо, коли відлетять журавлі.

Можливо, у березні, в лютому, в травні
Можливо, коли буде сумно тобі.
Можливо, не зараз, не завтра, не потім,
Можливо, коли буде сумно мені.

Можливо, на вулиці, влітку у парку
Можливо, закохані знову й сумні.
Можливо, в суботу, о восьмій і зранку
Можливо, самотні і зовсім дурні.

Можливо, усміхнені, вірні, щасливі.
Можливо, приречені, грубі та злі.
Можливо, у сні, можливо, у зливу.
Можливо, з обручкою на руці.

Звичайно, ми стрінемось ще у житті.
І тобі посміхнусь я. Ти вибач мені.

Я би все віддала, щоби знову відчуті
Той запах п'яного без смутку вина.
Я все віддала. Але не відчула.
Любові без смутку, напевно, нема.

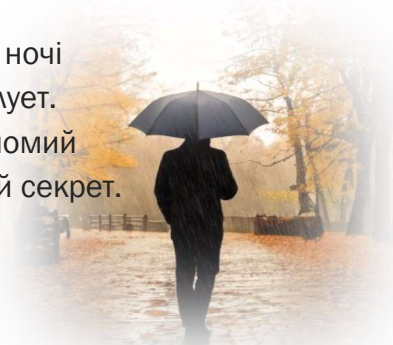
<https://dovidka.biz.ua/dialoh-dvoh-podruzhozok-druziv/>

СИЛУЕТ У СТІНІ ДОЩУ

Так чудово пити чай увечері,
Вже коли сонце минає горизонт.
На столі на кухні горять свічі,
Терпкість напою мій відганяє сон.

Стукіт в скло із зовні доринає –
Це краплини літнього дощу.
Я п'ю чай, а дощ і не минає –
Все сильніший і сильніший звук.

Вже стемніло та у світлі ночі
За вікном ще видно силует.
Темний, зовсім не знайомий
Споглядальник на чужий секрет.

<https://firefly.adobe.com/>

ЦВІТЕ ТРОЯНДА

На підвіконні приймає сонячні ванни,
Такі теплі промені сонця зранку.
Усміхається мені, наче гарна панна,
У горщику біла цвіте троянда.

На вулиці товпами метушливі люди,
Від поглядів цих мені дітись нікуди.
Під вечір всі плани від втоми згасають,
Рятує лиш думка, що вдома чекають.

Так, це лише квітка, а не людина,
Із нею розмова, так наче до стіни.
Та як я радію, коли споглядаю,
Так наче цю квітку безмежно кохаю.

<https://neuralwriter.com/>

ЯКЩО В ТЕБЕ НЕМАЄ НІЧОГО

Якщо в тебе немає нічого,
Можеш взяти червоний прапор
І кричати гучний лозунг
Із ненависними словами,

Переслідувати перехожих,
Дулом тикати автомата.
Якщо в тебе немає нічого,
Буде всюди маритись зрада.

Не знайовши таланту і долі,
Цей маленький гвинтик системи
Хоче світ занурити в болю,
Хоче всіх зробити як себе.

<https://depositphotos.com/ua/>

ВТРАЧЕНІ ОБЛИЧЧЯ

Зручно залишити собі світ ілюзій,
У якому спогади об'єднались у змові,
Де переплелись вороги та друзі
І закреслено жирним що невідомо.

Не старіють артисти на вже записаних треках,
Не помирає віра в добре й хороше.
Але про погане теж говорити треба,
Бо не ті думки поневолять розум.

Навіщо слухати тих, хто міг бути "проти",
Згадай про що все ж іде мова.
Люди, яких було б слід почути,
Вже не можуть сказати жодного слова.

КОНТАКТИ:

м. Харків,
пр. Науки, 4
e-mail:
oa.rusanova@kntmu.edu.ua
ov.pugachova@kntmu.edu.ua

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Киричок І.В. (головний редактор)
Русанова О.А. (відповідальний редактор)
Пугачова О.В. (відповідальна за випуск)

(СТУДЕНТСЬКА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Патинко Єлизавета, 2 мед. ф-т, 5 курс, 10 група (відповідальна)
Медведєв Ігор, 2 мед. ф-т, 4 курс, 18 група
Тімченко Катерина, 2 мед. ф-т, 4 курс, 17 група

